

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 3 P-531/2019-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja MERITUM INŽENJERING d.o.o., Split, Poljička cesta 32, OIB: 77837920878, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, Domovinskog rata 29b/V, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. za proizvodnju i usluge u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, kojeg zastupa punomoćnik Marina Krka, odvjetnica u Odvjetničkom uredu Krka & Krka d.o.o. u Splitu, Starčevićeva 13, radi utvrđenja osporene tražbine, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 24. veljače 2020. u prisutnosti zastupnika po zakonu tužitelja Mislava Olujića, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika Marine Krke, odvjetnice u Odvjetničkom uredu Krka & Krka d.o.o. i punomoćnika tuženika, 27. svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se postojanje tražbine drugog višeg isplatnog reda tužitelja Meritum inženjering d.o.o. Poljička cesta 32, Split, OIB: 77837920878 prema tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. za proizvodnju i usluge u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78 OIB: 34606600284 u iznosu od 139.843,45 kuna.

II Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 50.404,25 kune sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 27. svibnja 2020. do isplate po stopi od 6,11% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena. Odbija se zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 9.377,00 kuna sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 27. svibnja 2020. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi koju je podnio 13. rujna 2016. naveo da je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom prijavio tražbinu drugog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 139.843,45 kuna s pripadajućim kamatama, koja je osporena u cijelosti, a što je utvrđeno

rješenjem ovog suda poslovni broj St-45/2015 od 5. rujna 2016., radi čega mu je istim rješenjem naloženo pokrenuti parnicu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine. Uz prijavu tražbine u stečajnom postupku da je dostavio dokumentaciju iz koje proizlazi zaključak o postojanju tražbine i to račun 59/13 od 8. travnja 2013., račun 93-1-1 od 9. prosinca 2013., račun 96-1-1 od 20. prosinca 2013., račun 20-1-1 od 11. veljače 2014., privremenu situaciju broj 148-U001-001 od 20. prosinca 2013. te generalni ugovor o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012. Računi 59/13, 93-1-1 i 96-1-1 kao i generalni ugovor o stručnom nadzoru da glase na FE MAGNETIT d.o.o. za proizvodnju koje je društvo rješenjem ovog suda Tt-14/1637 od 4. srpnja 2014. pripojeno tuženiku temeljem ugovora o pripajanju od 24. ožujka 2014. i odluka skupština društva koja su sudjelovale u toj statusnoj promjeni od 24. ožujka 2014.

Tuženik da je bezrazložno osporio cjelokupnu tražbinu tužitelju, pa i u onom dijelu koji se odnosi na račun 20-1-1 koji glasi na tuženika, čija je osnova izdavanja privremena situacija 48-U001-001 iz koje je razvidno da je tužitelj vršio nadzor za tuženika kao naručitelja.

Stoga je u ovoj parnici tužitelj zahtijevao da sud donese presudu kojom će utvrditi postojanje njegove tražbine u iznosu od 139.843,45 kuna kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku, te tražbine zateznih kamata koje na svaki pojedini iznos teku od dana dospjeća do isplate, kao i troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama.

Radi dokazivanja istinitosti navoda iz tužbe predložio je tužitelj sudu izvesti dokaze čitanjem rješenja ovog suda poslovnog broja St-45/2015. od 5. rujna 2016., računa 59/13 od 8. travnja 2013., računa 93-1-1 od 9. prosinca 2013., računa 96-1-1 od 20. prosinca 2013., računa 20-1-1 od 11. veljače 2014., generalnog ugovora o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012., privremene situacije broj 148-U001-001 od 20. prosinca 2013., povijesnog izvotka iz sudskog registra za FE MAGNETIT d.o.o. za proizvodnju OIB: 50226349514, knjigovodstveno-financijskim vještačenjem, saslušanjem zastupnika po zakonu trgovačkog društva Visoko potkrovlje d.o.o. i saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja.

Tuženik je u odgovoru na tužbu izjavio da u cijelosti osporava navode iz tužbe te je predložio sudu da odbije tužbeni zahtjev i obveže tužitelja da mu naknadi troškove parničnog postupka. Izjavio je da je točno da je trgovačko društvo FE MAGNETIT d.o.o. pripojeno tuženiku, pa da je time tuženik postao univerzalni pravni slijednik FE MAGNETIT d.o.o. Međutim, da su netočni navodi tužitelja da je tuženik bezrazložno osporio tražbinu tužitelja. Ovo stoga što tuženik u svojoj računovodstvenoj dokumentaciji ne raspolaže računima koje bi tužitelj izdao pripojenom društvu FE MAGNETIT d.o.o., pa je stoga došlo do osporavanja prijavljene tražbine. Istaknuo je tuženik i prigovor zastare tužiteljeva potraživanja.

Radi dokazivanja istinitosti navoda iz odgovora na tužbu predložio je tuženik izvesti dokaze saslušanjem zastupnika po zakonu tuženika stečajnog upravitelja Berislava Bušelića.

U postupku je tužitelj izjavio da je sve račune u kojima su iskazane tražbine dostavio pravovremeno pripojenom društvu tuženika FE MAGNETIT d.o.o. te ih ponovno dostavio prilikom prijave tražbine.

Tuženik je pored navoda izjavljenih u odgovoru na tužbu izjavio i da tužitelj nije dokazao da je izvršio uslugu koju je fakturirao računima.

Tužitelj je stoga predložio sudu izvesti pored dokaza predloženih u tužbi i dokaze čitanjem preslike izvotka iz građevnog dnevnika od 3. lipnja 2013. te 9. lipnja 2013. (dostavio je od 2. kolovoza 2013.), zapisnika Uprave za inspekcijske poslove, Službe državne gradnje, Odjela proizvodnih i energetske građevine od 26. srpnja 2013., zapisnika Uprave za inspekcijske poslove, Službe državne gradnje, Odjela proizvodnih i energetske građevine od 30. listopada 2013., privremene situacije od 5. prosinca 2013., ugovora o stručnom nadzoru s tuženikom od 11. studenoga 2013., računa otpremnice Eurotima d.o.o. R1 br. F-278/FIN/1 od 3. svibnja 2013., računa i troškovnika Eurotim d.o.o. R1 br. 206-PO2 od 19. listopada 2012. te saslušanjem svjedoka Ante Renića, Ante Vučka, Tomislava Kojundžića, Ante Kojundžića i Ante Bekića. Predložio je tužitelj da sud od Ministarstva financija, nadležne porezne uprave pribavi podatak o tome je li tuženik, odnosno njegov pravni prednik, koristio pravo na odbitak pretporeza za predmetnu tražbinu.

Tuženik je izjavio da je točno da je Eurotim d.o.o. sklopio ugovor o obavljanju određenih građevinskih radova koji su se odnosili na izolaciju u hali tuženika te izolaciju dijela krovništva. Za te radove da je bio u ugovoren i nadzor od strane tužitelja, koji nije izveden, niti su ti radovi ikad dovršeni. Uslijed tih okolnosti da je došlo do oštećenja krovništva u hali tuženika, pa je tuženiku nastala dodatna šteta propustom tužitelja i trgovačkog društva Eurotim d.o.o. U svakom slučaju do oštećenja krovništva da ne bi došlo da je tužitelj uistinu obavio usluge nadzora. Predložio je stoga izvesti dokaz uviđajem uz vještaka građevinske struke.

Tužitelj je osporio navode tuženika o nastanku štete navodeći da tuženik niti je izvršio osiguranje dokaza, niti pravovremeno pokrenuo druge postupke, a da nikakvih problema pri izvršenju radova nije bilo, niti je tuženik reklamirao dostavljene račune. U tijeku glavne rasprave, nakon što je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Ante Bekića, predložio je izvesti i dokaz saslušanjem svjedoka Kristine Kurtović Tonković.

Podneskom od 6. ožujka 2017. tužitelj je smanjio tužbeni zahtjev na način da je odustao od traženja utvrđenja da postoji tražbina zateznih kamata te je u nastavku parnice tražio da sud presudom utvrdi postojanje njegove tražbine u iznosu od 139.843,45 kuna kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu, ovaj je sud presudom poslovnog broja P-613/2016-34 od 31. svibnja 2019. prihvatio tužiteljev zahtjev kojim je tražio utvrđenje tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 113.593,45 kuna, a odbio je tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj tražio utvrđenje tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 26.250,00 kuna.

Odlučujući o žalbama stranaka izjavljenim protiv presude poslovnog broja P-613/2016-34 od 31. svibnja 2019., Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovnog broja Pž-4374/2019-2 od 23. listopada 2019. ukinuo presudu i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje.

U postupku su izvedeni dokazi čitanjem isprava sastavnica spisa, izvršen je uvid u spis ovog suda poslovnog broja St-45/2015, pa je u ovoj parnici pročitana prijava tražbine s priložima, izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ante Bekića i Ante Kojundžića, saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Mislava Olujića, saslušanjem zastupnika po zakonu tuženika Berislava Bušelića te financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem. Od Ministarstva financija, Porezne uprave zatražena je obavijest o tome je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po predmetnim računima.

Sud je u tijeku postupka odredio izvesti i dokaz saslušanjem svjedoka Ante Renića, kojemu je tužitelj kao adresu boravišta naveo Split, Dubrovačka 51, no u tijeku postupka je utvrđeno da svjedok ne boravi na ovoj adresi, pa kako tužitelj nije označio novu adresu boravišta ovog svjedoka, to je sud odustao od izvođenja dokaza saslušanjem ovog svjedoka. Prijedloge za izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Ante Vučka i Tomislava Kojundžića sud je odbio kao suvišne, jer je bitne činjenice utvrdio iz sadržaja izvedenih dokaza. Sud je odbio i prijedlog za izvođenje dokaza uviđajem i vještačenjem po vještaku građevinske struke smatrajući taj prijedlog nepotrebnim, a i neprikladnim, što je u nastavku ovog obrazloženja dodatno obrazloženo.

Nakon analize i ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužiteljev zahtjev osnovan.

Predmet ovog postupka bio je utvrditi je li osnovan tužiteljev zahtjev za utvrđenje osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 139.843,45 kuna, pa je s tim u vezi trebalo utvrditi proizlazi li njegov zahtjev iz osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je naznačeno u prijavi, odnosno na ispitnom ročištu, a nakon toga provjeriti jesu li istiniti tužiteljevi navodi o tome da je za tuženika, odnosno za društvo FE MAGNETIT d.o.o. čiji je tuženik univerzalni pravni slijednik, o tome nije bilo spora, pa sukladno članku 522. stavku 3. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine", broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 125/11., 152/11., 111/12., 68/13. i 110/15, dalje: ZTD) nositelj obveza društva pripojenog tuženiku i pod istim uvjetima, izvršio usluge nadzora, pa je li onda na temelju tih odnosa nastala obveza tuženika da tužitelju plati naknadu za izvršeni rad.

No prije iznošenja razloga za odluku o tužbenom zahtjevu potrebno je odlučiti o prigovoru zastare.

Propisano je člankom 241. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18., dalje: ZOO) da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

Rješenjem ovog suda poslovnog broja 14 St-45/2015 od 18. studenoga 2015. otvoren je stečajni postupak nad tuženikom na dan 18. studenoga 2015. Ovim rješenjem pozvani su stečajni vjerovnici u roku od 20 dana nakon proteka osmog dana od objave oglasa o otvaranju stečajnog postupka na e- Oglasnoj ploči prijaviti svoje tražbine.

Tužitelj je prijavu tražbine podnio 2. prosinca 2015.

Iz sadržaja računa 59/13 vidjeti je da je kao dužnik u računu iskazane tražbine od 26.250,00 kuna označeno društvo FE MAGNETIT d.o.o. i da je račun izdan za usluge nadzora i savjetovanja naručitelja iz područja elektrotehničkih radova, za cjelovito servisiranje, popravak, zamjenu opreme, programiranje i ostale potrebne radnje dizalica oznaka D3, D5, D6, D8 i D9 unutar pogona željezare, a prema ponudi broj 1008-1/12 od 10. kolovoza 2012. i suglasnosti sa ponudom od 10. kolovoza 2012. U ovoj ispravi kao datum izdavanja računa označen je 8. travnja 2013., a datum dospjeća plaćanja ovog iznosa u tužbi je označen na 23. travnja 2013.

Iz računa broj 93-1-1 vidjeti je da je istim tužitelj pozvao društvo FE MAGNETIT d.o.o. platiti usluge stručnog nadzora nad izgradnjom skladišta vatrostalnih materijala unutar bivše Željezare Split, a u svemu prema uvjetima plaćanja članka 4., dopune broj 3. generalnog ugovora o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012. Kao datum izdavanja računa označen je 9. prosinca 2013.

Računom broj 96-1-1 tužitelj je pozvao društvo FE MAGNETIT d.o.o. platiti usluge stručnog nadzora nad rekonstrukcijom čeličane na temelju generalnog ugovora o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012. Kao datum izdavanja računa označen je 20. prosinca 2013.

Računom broj 20-1-1 tužitelj je tuženika pozvao platiti usluge stručnog nadzora za radove obavljene po prvoj i drugoj privremenoj situaciji izvođača radova u Kaštel Sućurcu, ZK uložak 3529, u svemu prema uvjetima plaćanja članka 3. ugovora od 11. studenoga 2013. Kao datum izdavanja računa označen je 11. veljače 2014.

Generalnim ugovorom o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012. i to člankom 4. ugovora ugovoren je rok ispunjenja obveza FE MAGNETIT d.o.o., pa slijedom pripajanja, obveze tuženika, od petnaest dana od ispostave urednog računa, a isti rok ispunjenja ugovoren je među strankama i člankom 3. ugovora o stručnom nadzoru od 11. studenoga 2013.

Ovi ugovori trgovački su ugovori, pa stoga, sukladno članku 228. stavku 1. ZOO-a tražbina nastala na temelju predmetnih ugovora zastarijeva u roku od tri godine.

Uzimajući u obzir činjenicu da je, a tako je upisano u računima i nije bilo predmetom stranačkog spora, dan izdavanja računa 59/13 8. travnja 2013., računa 93-1-1 9. prosinca 2013., računa 96-1-1 20. prosinca 2013. i računa 20-1-1 11. veljače 2014., a da je ugovoren rok ispunjenja od petnaest dana od ispostavljanja računa, zaključiti je da je najstarija od predmetnih tražbina dospjela 23. travnja 2013. Uzimajući u obzir rok zastare određen člankom 228. stavkom 1. ZOO-a, zaključiti je da je tužitelj prijavom tražbine u stečajnom postupku 2. prosinca 2015. prekinuo trogodišnji rok zastare tražbina te je stoga valjalo prigovor zastare ocijeniti neosnovanim.

Iz sadržaja generalnog ugovora o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012. valja utvrditi da su trgovačko društvo FE MAGNETIT d.o.o. i tužitelj bili u ugovornom odnosu na temelju generalnog ugovora o stručnom nadzoru prema određenjima kojeg je tužitelj bio obavezan FE MAGNETIT d.o.o. vršiti usluge stručnog nadzora, a do početka vršenja tih usluga i konzultantske usluge. Iz sadržaja ugovora o stručnom nadzoru od 11. studenoga 2013. utvrditi je da su stranke sklopile ugovor o nadzoru izvođenja radova na rekonstrukciji platoa za područje skladištenja i utovara čeličnog otpada te su se stranke u ovom ugovoru pozvale na prethodno navedeni generalni ugovor o stručnom nadzoru.

Dakle, stranački odnos, odnosno odnos društva pripojenog tuženiku i tužitelja, koji je činjenicom statusne promjene postao odnos stranaka, je prema svojim određenjima ugovor o djelu na koji onda valja primijeniti odredbe članka 590. do 619. ZOO-a.

Propisano je člankom 590. ZOO-a da se ugovorom o djelu obavezuje izvođač obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i slično, a naručitelj se obavezuje platiti mu za to naknadu.

Stoga je tužitelj, a da bi postigao zahtijevanu pravnu zaštitu u vidu utvrđenja postojanja njegove tražbine, trebao dokazati da je svoju obvezu ispunio, dakle da je tuženiku, odnosno društvu FE MAGNETIT d.o.o., čiji je univerzalni pravni slijednik tuženik, pružio ugovorene usluge nadzora.

Tuženik je u stečajnom postupku osporio predmetnu tražbinu, navodeći da nije dokazana dokumentacijom, a da ni stečajni dužnik, dakle tuženik nema dokumentacije temeljem koje bi je priznao. U ovoj parnici tuženik je uglavnom ostao kod istog prigovora, dodatno navodeći i da ne raspolaže računima koje bi tužitelj izdao pripojenom društvu FE MAGNETIT d.o.o., kao i da nadzor radova koje je izvodilo trgovačko društvo EUROTIM d.o.o. koji su se odnosili na izolaciju u hali tuženika i izolaciju dijela krovišta nije izveden, jer da radovi čije je izvođenje trebao nadzirati tužitelj nisu dovršeni, radi čega je došlo do oštećenja krovišta na hali tuženika i štete propustom tužitelja i trgovačkog društva EUROTIM d.o.o.

Račun 59/13 od 8. travnja 2013. tužitelj je izdao FE MAGNETIT d.o.o. pozivajući ga da plati 26.250,00 kuna za usluge nadzora i savjetovanja naručitelja iz područja elektrotehničkih radova za cjelovito servisiranje, popravak, zamjenu opreme, programiranje i ostale potrebne radnje dizalica oznaka D3, D5, D6, D8, i D9 unutar pogona željezare. Uz prijavu tražbine tužitelj je radi opravdanja ovog računa dostavio ponudu za tehnički nadzor i savjetovanje trgovačkog društva VOLT-ING d.o.o., kojeg zastupa Mladen Žanić, dipl.ing.el. izjavljenu tužitelju baš za uslugu opisanu u računu i na iznos opisan u računu. Zastupnik po zakonu tužitelja je u svom iskazu izjavio da nema zaposlenog inženjera elektrotehnike, pa da je angažirao Mladena Žanića, dipl.ing. elektrotehnike koji je vršio nadzor. Svjedok Ante Kojundžić u svom je iskazu potvrdio da je tužitelj vršio nadzor svih radova koji su se izvodili u razdoblju od 2012. do 2014. u željezari, bilo po nalogu FE MAGNETITA d.o.o. ili tuženika.

Tuženik nije osporio vjerodostojnost iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, kao niti sadržaj prethodno navedenih isprava. Dapače, punomoćnik tuženika je izjavio i da nema saznanja o okolnostima iz poslovanja tuženika prije otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj je pored toga, kako je to utvrdio stalni sudski vještak za knjigovodstvo i financije Ivica Baban u knjizi izlaznih računa evidentirao u travnju 2013. ovaj račun. Uzimajući navedeno, kao i potvrdu o provođenju nadzora od strane svjedoka Ante Kojundžića koji je u to vrijeme sudjelovao u izvođenju radova na prostorima željezare, zaključiti je da postoji tražbina tužitelja iskazana u računu 59/13 u iznosu od 26.250,00 kuna.

Račun 93-1-1 od 9. prosinca 2013. tužitelj je izdao FE MAGNETIT d.o.o. pozivajući ga da plati 16.521,79 kuna za usluge stručnog nadzora nad izgradnjom skladišta vatrostalnih materijala, prema uvjetima plaćanja članka 4. Dopune br.3. Generalnog ugovora o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012. I taj račun je, prema nalazu stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije evidentiran u knjizi izlaznih računa za mjesec prosinac 2013. Dopunom broj 3 generalnom ugovoru o stručnom nadzoru i to člankom 3. određeno je vršenje stručnog nadzora nad rekonstrukcijom postojećeg pogona valjaonice unutar tvorničkog kruga bivše Željezare Split u Kaštel Sućurcu "izgradnja skladišta vatrostalnih materijala". Člankom 4. određena je naknada koja iznosi 1,61 % od predvidive ugovorene vrijednosti radova na rekonstrukciji čeličane od 955.038,31 kunu sve bez PDV-a. Upravo tom metodologijom, vidjeti je iz računa, dakle obračunavanjem 1,61 % vrijednosti radova izvođača iskazane u računima 154-POZ, F-278/FIN71 i 206-POZ tužitelj je obračunao iznos naknade za usluge nadzora. S obzirom na to da u ovom računu stoji utvrđenje o postojanju računa izvođača radova za izvedene radove, od kojih je račune F-278/FIN71 i 206-POZ tužitelj prezentirao u

ovom postupku, već ta činjenica upućuje na zaključak o tome da je i tužitelj izveo svoje radove nadzora radova izvođača. To je potvrdio i zastupnik po zakonu tužitelja u svom iskazu te valja ponovno naglasiti da je i svjedok Ante Kojundžić koji je u to vrijeme sudjelovao u izvođenju radova na postrojenjima tuženika, potvrdio da je tužitelj izvodio radove nadzora, pri tome čak opisujući način na koji se ponašao, navodeći da je bio naklonjen investitoru, kao i da je bio "desna ruka investitora". Pored toga zapisnikom Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, Službe državne gradnje, Odjela proizvodnih i energetske građevine, Klasa: 362-01/13-01/876 Urbroj: 531-07-1-1-13-2 od 26. srpnja 2013., sačinjenim prilikom inspekcijskog pregleda rekonstrukcije postojećeg pogona valjaonice unutar tvorničkog kruga bivše Željezare Split u Kaštel Sućurcu "izgradnja skladišta vatrostalnih materijala" utvrđeno je da je za poslove stručnog nadzora nad izvođenjem radova na predmetnoj rekonstrukciji sklopljen ugovor s tužiteljem. Opisano je stanje radova i to tako da je utvrđeno da su radovi na predmetnoj rekonstrukciji izvedeni u cijelosti.

Tuženik u odnosu na ove radove nije imao posebnih prigovora, osim općenitog prigovora da tužitelj nije dokazao da je radove izveo te prigovora da nema dokumentaciju koja se odnosi na predmetnu tražbinu, a niti saznanja o okolnostima prije otvaranja stečajnog postupka. Sud je stoga na temelju svega naprijed iznesenog zaključio da je tužitelj dokazao da postoji njegova tražbina iskazana u računu 93-1-1 od 9. prosinca 2013. u iznosu od 16.521,79 kuna.

Račun 96-1-1 tužitelj je izdao FE MAGNETIT d.o.o. pozivajući ga da plati 86.753,49 kuna za usluge stručnog nadzora nad rekonstrukcijom čeličane prema uvjetima plaćanja članka 4. Dopune br.2. Generalnog ugovora o stručnom nadzoru od 29. lipnja 2012. I taj račun je, prema nalazu stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije evidentiran u knjizi izlaznih računa za mjesec prosinac 2013. Dopunom broj 2 generalnom ugovoru o stručnom nadzoru i to člankom 3. određeno je vršenje stručnog nadzora nad rekonstrukcijom čeličane unutar tvorničkog kruga bivše Željezare Split u Kaštel Sućurcu "izgradnja skladišta vatrostalnih materijala". Člankom 4. određena je naknada koja iznosi 1,19 % od predviđive ugovorene vrijednosti radova na rekonstrukciji čeličane od 8.892.073,00 kunu sve bez PDV-a. Upravo tom metodologijom, vidjeti je iz računa, dakle obračunavanjem 1,19 % vrijednosti radova izvođača po III situaciji tužitelj je obračunao iznos naknade za usluge nadzora. III privremena situacija za radove koje je izvodio EUROTIM d.o.o., a za nadzor kojih radova je ispostavljen ovaj račun ovjerena je potpisima i pečatima izvođača EUROTIM d.o.o., ali i naručitelja radova FE MAGNETIT d.o.o. na ukupan iznos vrijednosti izvedenih radova od 7.290.208,88 kuna, baš iznos koji je u svom računu br.96-1-1 označio i tužitelj. Dakle FE MAGNETIT d.o.o. je potpisom i pečatom predmetne situacije priznao da su radovi u njoj iskazani, a za nadzor kojih tužitelj i traži naknadu, izvedeni. Tu situaciju ovjerio je zastupnik po zakonu tužitelja, koji je u iskazu izjavio da je izvršio uslugu nadzora ovih radova. Da je tome tako zaključiti je i iz iskaza svjedoka Ante Bekića. Naime i dopuna br.2. i dopuna br. 3. generalnom ugovoru o stručnom nadzoru potpisana je za FE MAGNETIT d.o.o. od strane Ante Bekića na dan 8. svibnja 2013. kada su dopune sklopljene. Sadržaj izvatka iz sudskog registra za FE MAGNETIT d.o.o. potvrđuje ono što je Ante Bekić izjavio, dakle da je on bio član uprave FE MAGNETIT d.o.o. sve do pripajanja tog društva tuženiku. Iako je izjavio da je da je bio u radnom odnosu s tuženikom do travnja 2013., taj je svjedok ipak bio u odnosu s FE MAGNETIT d.o.o., kao osoba ovlaštena za zastupanje tog društva sve do pripajanja tog društva tuženiku u 2014. godini. Slijedom toga valja zaključiti da iskazivanje ovog svjedoka u pogledu poslova FE MAGNETITA d.o.o. nije bez važnosti, dapače upravo je ovaj svjedok sudjelovao u ugovaranju ovog posla te valja cijeliti i saznanja ovog svjedoka o izvršavanju obveza tužitelja kao vjerodostojna. Svjedok je potvrdio uostalom da je i nakon prestanka

radnog odnosa s tuženikom, dok je dakle još bio zastupnik po zakonu FE MAGNETITA d.o.o. svakodnevno dolazio u prostorije tuženika te da zna da su radovi izvršeni. Zaključak o tome da je tužitelj izvršio usluge nadzora radova izvođača EUROTIM d.o.o. čija je vrijednost iskazana u trećoj privremenoj situaciji dodatno potvrđuje i upis u građevnom dnevniku. Iz ove isprave vidjeti je da je izvođač, a što je potvrđeno potpisom u rubrici glavnog nadzornog rješenja 3. lipnja 2013. uveden u posao izgradnje rekonstrukcije čeličane. Tužitelj je dostavio izvadak iz građevnog dnevnika od 2. kolovoza 2013. koji je također ovjeren potpisom glavnog nadzornog inženjera. Pored toga zapisnikom Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, Službe državne gradnje, Odjela proizvodnih i energetskih građevina, Klasa: 362-01/13-01/1554 Urbroj: 531-07-1-1-13-2 od 30. listopada 2013., sačinjenim prilikom inspekcijskog pregleda rekonstrukcije čeličane bivše Željezare Split u Kaštel Sućurcu "izgradnja skladišta vatrostalnih materijala" utvrđeno je da je sudionik gradnje Mislav Olujić kao glavni nadzorni inženjer, radnik tužitelja, te je utvrđeno da je investitor FE MAGNETIT d.o.o. te ADRIA ČELIK d.o.o. sklopio ugovor 29. lipnja 2012. kojim je poslove stručnog nadzora nad izvođenjem radova predmetne rekonstrukcije sklopio s tužiteljem. Utvrđenje o stanju predmetnih radova to javnopravno tijelo sačinilo je na temelju izvještaja o stanju radova glavnog nadzornog inženjera Mislava Olujića, kao radnika tužitelja. Dakle, izvještaj o stanju radova, nužno mora biti posljedica praćenja izvođenja tih radova, odnosno nadzora. Taj izvještaj sastavio je zastupnik po zakonu tužitelja, koji je i izjavio da je tužitelj izvršio nadzor i ovih radova. 30. listopada 2013. kada je sastavljen prethodno spomenuti zapisnik, a valja napomenuti da ova isprava ima kvalitetu javne isprave, utvrđeno je da su izvedeni radovi ojačanja nosive konstrukcije hale, kranskih staza, montaža konstrukcije nape na krovu hale, demontaža stare fasadne obloge i montaža novih krovnih i fasadnih panela za apsorpciju buke, zamjena oštećenih prozora na fasadi i montaža novih te izrada gromobranske instalacije što čini oko 90% vrijednosti radova, a preostali su radovi ostakljenje prozora na fasadi, antikorozivna zaštita na dijelu čelične konstrukcije (ojačanja), dio limarskih radova te potrebna ispitivanja i atestiranja. Dakle na dan 30. listopada 2013. utvrđeno je da je izvedeno oko 90% vrijednosti radova. Treća privremena situacija izdana je 5. prosinca 2013., dakle više od mjesec dana nakon utvrđenja sadržanog u spomenutom zapisniku. S obzirom na to da je ta situacija potvrđena od strane naručitelja radova, odnosno FE MAGNETITA d.o.o. jasno je da je u tom razdoblju preostali manji dio radova završen. Uostalom činjenica da je izvođač započeo izvođenje radova 3. lipnja 2013. i da je 90% radova izveo do 30. listopada 2013., dodatno potvrđuje naprijed navedenu činjenicu, no ono što je najbitnije je da je baš naručitelj, dakle društvo pripojeno tuženiku potvrdilo da su izvedeni radovi iskazani u trećoj situaciji, a tužitelj traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina nadzora upravo tih radova.

Pored toga što zaključak o postojanju te tražbine proizlazi iz sadržaja izvedenih dokaza, taj zaključak dodatno potvrđuje činjenično disponiranje tuženika u ovoj parnici. Naime, tuženik je tužiteljevu zahtjevu, odnosno njegovim tvrdnjama da postoje tražbine iskazane u predmetnim računima, suprotstavio prigovor da tražbina ne postoji koji je opravdavao dvjema činjenicama. Činjenicom da tuženik u svom knjigovodstvu nema predmetne račune i time da su postojali nedostaci u radovima izvršenim na krovu, posljedica kojih je nastala šteta na krovu, a što da je posljedica neizvršavanja usluge nadzora od strane tužitelja. Okolnost što tuženik navodno u svom knjigovodstvu nema evidentirane predmetne račune, pa makar dio od njih glasilo na društvo FE MAGNETIT d.o.o., bez utjecaja je na postojanje tužiteljeve tražbine. Ovo stoga što tražbine, odnosno obveze, nastaju na temelju osnova određenih člankom 20. ZOO-a, a ne na temelju računa kao isprava koje tek služe kao poziv vjerovnika dužniku da obavi plaćanje tražbine iskazane u računu. Međutim, prilikom ocjene istinitosti navoda o postojanju određene tražbine, okolnost da je račun u kojem je

zabilježena tražbina evidentiran u poslovnim knjigama sudionika obveznog odnosa, sama za sebe ne može biti temelj zaključka o postojanju obveze, međutim, u predmetnoj stvari, činjenica dokazana vještačenjem, da je tužitelj u svojim poslovnim knjigama evidentirao predmetne račune dodatno potvrđuje, kao posredno relevantna činjenica u ukupnosti s ostalim činjenicama, zaključak da je tužitelj usluge nadzora obavio.

O oštećenjima krovista na jednaki način posvjedočio je svjedok Ante Bekić, svjedok Ante Kojundžić, kao i zastupnik po zakonu tužitelja, navodeći da je do oštećenja došlo uslijed jakog vjetra. Međutim činjenica postojanja štete na objektu tuženika, relevantna bi bila da je kojim slučajem tuženik istaknuo kakav zahtjev kojim bi tražio naknadu te štete. Nastanak te štete upućuje na zaključak o tome da su eventualno postojali nedostaci u izvedenim radovima, pa možda i u samom provođenju nadzora, međutim tuženik ničim nije dokazao da je poduzeo ZOO-om propisane radnje da bi se koristio svojim pravima s osnove postojanja nedostataka, a niti je u konačnici postavio kakav zahtjev usmjeren na otklanjanje nedostataka i štete. Utoliko je i prijedlog tuženika za izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku građevinske struke i uviđajem sud ocijenio nepotrebnim i neprikladnim te ga odbio. No pri tome valja naglasiti i to da je tuženik ovaj dokaz predložio smjerajući dokazivanjem nastale štete dokazati neizvršenje usluge tužitelja. Time je zapravo tuženik smjerao dokazati negativnu činjenicu, da tuženik nije izvršio uslugu nadzora. Osim toga, dokazivanje činjenice da je izvršen nadzor, usmjereno je na dokazivanje radnje koja se događala u prošlom vremenu, pa je uviđaj neadekvatno sredstvo za takvo što, jednako kao i građevinsko vještačenje. Adekvatna dokazna sredstva su upravo ona koja je tužitelj predložio i na temelju kojih je sud i zaključio da je tužitelj ispunio svoju obvezu, dakle iz sadržaja iskaza ostalih sudionika predmetne gradnje, a potom i isprava nastalih u tijeku gradnje iz kojih se da jasno zaključiti o uključenosti tužitelja u proces gradnje nadzorom tog procesa. Ovo stoga što provođenje nadzora, dakle ispunjenje obveze tužitelja pretpostavlja radnje kontrole načina izvođenja radova, odnosno provode li se u skladu s aktima o građenju i važećim propisima, koordinaciju sudionika građenja, sačinjavanje izvještaja, ovjeravanje količina i vrste izvedenih radova, a u ovom postupku je iz izvedenih dokaza utvrđeno da je sve ove radnje tužitelj poduzimao. Sud je stoga na temelju svega naprijed iznesenog zaključio da je tužitelj dokazao da postoji njegova tražbina iskazana u računu 96-1-1 od 20. prosinca 2013. u iznosu od 86.753,49 kuna.

Račun 20-1-1 tužitelj je izdao 11. veljače 2014. tuženiku pozivajući ga da plati 10.318,17 kuna za usluge stručnog nadzora radova obavljenih po I i II privremenoj situaciji prema uvjetima plaćanja iz članka 3. ugovora od 11. studenoga 2013. I taj račun je, prema nalazu stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije evidentiran u knjizi izlaznih računa za mjesec veljaču 2014. Tim računom obračunata je usluga nadzora radova prema ugovoru od 11. studenoga 2013. Iz sadržaja tog ugovora vidjeti je da je predmet ugovora izvođenje radova na rekonstrukciji platoa za područje skladištenja i utovara čeličnog otpada, tzv. priprema uloška. Člankom 3. određena je metodologija izračuna visine naknade za usluge nadzora i to na način da iznosi 1,4 % vrijednosti radova koji su predmet stručnog nadzora. Tužitelj je u računu upisao da je vrijednost radova koji su bili predmet stručnog nadzora 737.012,55 kuna. Upravo je ta vrijednost radova upisana i u 2. privremenoj situaciji br.148-U0001-001 izvođača radova Visoko potkrovlje d.o.o. Prema sadržaju ove situacije utvrditi je i to da je preostalo prema ugovoru o građenju od 16. kolovoza 2013. izvesti još 2.918.205,55 kuna radova. Međutim kako je to potvrdio u svom iskazu zastupnik po zakonu tužitelja, radovi su nakon što je izdana druga privremena situacija prekinuti uslijed nedostatka novčanih sredstava za dovršetak istih. I svjedok Ante Kojundžić je u svom iskazu potvrdio da je tužitelj obavljao nadzor radova i na platou. Sud je stoga na temelju svega naprijed iznesenog

zaključio da je tužitelj dokazao da postoji njegova tražbina iskazana u računu 20-1-1 od 11. veljače 2014. u iznosu od 10.318,17 kuna.

U konačnici valja navesti i da je zastupnik po zakonu tuženika stečajni upravitelj Berislav Bušelić iskazao je da mu je poznato da je tužitelj vršio poslove nadzora, ali kako su se ti poslovi obavljali prije otvaranja stečajnog postupka nije imao detaljnijih saznanja te je izjavio da prilikom pripajanja društava FE MAGNETIT d.o.o. i tuženika nije izvršeno pripajanje knjigovodstava i da nije mogao doći do dokumentacije vezane za predmetni spor.

Stalni sudski vještak Ivica Baban, sačinio je nalaz i mišljenje, a u okviru izvođenja dokaza vještačenjem izvršio je uvid u raspoloživu dokumentaciju u spisu i dostavljenu dokumentaciju od strane tužitelja, dok mu tuženik nije dostavio traženu dokumentaciju, pa nije bio mogućnosti utvrditi je li tuženik u knjizi ulaznih računa i svom knjigovodstvu evidentirao predmetne račune tužitelja i obračunao pretporez na iste. Na podlozi dostupne dokumentacije, provjerom knjigovodstva tužitelja, našao je evidentiranim predmetne račune u knjizi izlaznih računa tužitelja. Stoga, uzimajući sve navedeno u obzir, valja zaključiti da je tužitelj osnovano izdao predmetne račune društvu FE MAGNETIT d.o.o. i tuženiku.

Na temelju naprijed navedenih utvrđenja, o postojanju ugovornog odnosa kako stranaka, tako i društva FE MAGNETIT d.o.o. s tužiteljem, čiji je tuženik univerzalni pravni slijednik, a potom utvrđenja da je tužitelj ispunio svoje obveze nastalu na temelju tih ugovora, odnosno da je pružio usluge nadzora, koje je prethodno pozvao FE MAGNETIT d.o.o. te tuženika platiti računima 59/13, 93-1-1, 96-1-1, 20-1-1, a uzimajući u obzir okolnost da tuženik nije dokazao da je njegova obveza da plati tužitelju naknadu za pružene usluge nadzora prestala ispunjenjem ili na drugi zakonom određeni način, valjalo je sukladno članku 590. ZOO-a u vezi s člankom 270. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15. i 74/17) prihvatiti tužiteljev zahtjev za utvrđenjem tražbine u ukupnom iznosu od 139.843,45 kuna kao tražbine II višeg isplatnog reda, odnosno odlučiti kao u izreci pod točkom I.

Tužitelj je u cijelosti uspio u parnici, pa mu stoga tuženik ima dužnost naknaditi troškove parničnog postupka, a sukladno članku 28. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 70/19.). Prilikom donošenja odluke o troškovima parničnog postupka trebalo je imati na umu vrijednost predmeta spora u iznosu od 139.843,45 kuna.

Tužitelju su u ovoj parnici bili potrebni troškovi, sukladno članku 155. ZPP- a u vezi s Tbr. 7., 8. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa), sastava tužbe po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, zastupanja na ročištu 7. veljače 2017. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, na ročištu 7. ožujka 2017. u iznosu od 62,5 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 781,25 kuna, na ročištu 6. travnja 2017. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, na ročištu 28. rujna 2017. u iznosu od 125 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 1.562,50 kuna, na ročištu 9. studenoga 2017. u iznosu od 62,5 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 781,25 kuna, na ročištu 30. siječnja 2018. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, na ročištu 8. ožujka

2019. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, na ročištu 8. travnja 2019. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, na ročištu za objavu presude 31. svibnja 2019. u iznosu od 50 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 625,00 kuna.

Tužitelju su bili potrebni i troškovi zastupanja na ročištu 20. siječnja 2020. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, zastupanja na ročištu održanom 24. veljače 2020. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 50 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 625,00 kuna.

Tužitelju su bili potrebni i troškovi sastava podnesaka od 6. ožujka 2017. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, 27. ožujka 2017. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna i 10. travnja 2018. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna.

Tužitelju je za vođenje ove parnice bio potreban i trošak sastava žalbe u iznosu od 312,50 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.906,25 kuna.

Bili su mu potrebni i troškovi nagrade i naknade troškova za vještačenje u iznosu od 3.000,00 kuna i sukladno Tar.br.1. točki 1. i Tar.br.2. točki 1. Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj 74/95., 57/96., 137/02., 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.) troškovi sudske pristojbe presude u iznosu od ukupno 1.748,00 kuna te sukladno Tar.br.3. t.1. Tarife sudskih pristojbi iz Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 53/19.) i sukladno članku 2. stavku 2. ZPP-a trošak sudske pristojbe žalbe u iznosu od 3.000,00 kuna.

Tužitelju su dakle za vođenje ove parnice bili potrebni troškovi u ukupnom iznosu od 50.404,25 kuna, pa je stoga sud prihvatio tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 50.404,25 kuna i to sa zateznim kamatama po stopi određenoj člankom 29. stavkom 2. ZOO-a od dana donošenja presude do isplate.

Sud je odbio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi trošak sastava podneska od 10. srpnja 2017. u iznosu od 250 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna i uvećano za PDV od 25% daje iznos od 3.125,00 kuna, smatrajući da nije bio potreban za vođenje ove parnice, te sukladno Tbr. 9. točki 2. Tarife odbijen više traženi troška zastupanja na ročištu 28. rujna 2017. u iznosu od 1.562,50 kuna, a sukladno Tbr. 9. točki 5. Tarife više traženi trošak zastupanja na ročištima 7. ožujka 2017. i 9. studenoga 2017. u ukupnom iznosu od 4.687,50 kuna. Sud je odbio i zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi više traženi trošak sudske pristojbe u iznosu od 2,00 kune. Sud je dakle odbio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi ukupno 9.377,00 kuna troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja presude do isplate.

Stoga je o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u izreci pod točkom II.

U Splitu 27. svibnja 2020.

Sudac

Ana Misir Šarić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. O žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku u tri primjerka.

DNA:

- Odvjetnik Kruno Peronja, Split, Domovinskog rata 29b/V
- Odvjetnica Marina Krka, OD Krka & Krka d.o.o., Split, Starčevićeva 13
- u spis

Broj zapisa: **17896-468fa**

Kontrolni broj: **02969-6fe63-b81b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.